

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX ● № 42 (2614). СУБОТА, 7 КВІТНЯ 1979 РОКУ. ● Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

У Центральному Комітеті КПРС і Раді Міністрів СРСР

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про додаткові заходи по забезпеченню збирання врожаю, заготівель сільськогосподарських продуктів і кормів у 1979 році та успішного проведення зимівлі худоби в період 1979/80 року».

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР зобов'язали ЦК Компартій і Ради Міністрів союзних республік, відповідні міністерства і відомства, крайові, обласні і районні комітети партії, Ради Міністрів автономних республік і виконкомів місцевих Рад народних депутатів, місцеві сільськогосподарські органи, керівників колгоспів, радгоспів і заготівельних організацій забезпечити своєчасну підготовку колгоспів, радгоспів і заготівельних організацій до збирання врожаю, заготівель сільськогосподарських продуктів і кормів у 1979 році, а також успішне проведення зимівлі худоби в період 1979/80 року.

Постановою передбачено, зокрема, забезпечити повну скоронність усіх посівів зернових культур і використання їх тільки за прямим призначенням, особливо посівів озимих культур і кукурудзи; розробити і здійснити конкретні заходи по посиленню темпів ремонту збиральної техніки, а також транспортних засобів: створити до початку збирання врожаю в організаціях держсільгосптехніки СРСР, у колгоспах і радгоспах у необхідних кількостях обмінний фонд вузлів, агрегатів і запасних частин, вжити заходів до своєчасного ремонту технічних приміщень, кормоцехів, складських приміщень, силосних і сінажних сховищ, сушильних пунктів і обладнання цих споруд;

розробити і здійснити заходи по забезпеченню виробництва зерна, соняшнику, бавовни, сирцю, цукрових буряків, льону, довгунця, картоплі, овочів і кормів високої якості і запобі-

ганню втратам цієї продукції при збиранні і перевезенні.

Запропоновано забезпечити широке впровадження в колгоспах і радгоспах передових методів використання техніки, комплексної організації збиральних робіт за досвідом іпатівського району Ставропольського краю та інших передових районів і господарств країни.

Рекомендовано уточнити з урахуванням умов, які складатимуться, завдання по заготівлі кормів для повнішого забезпечення ними худоби в період зимівлі 1979/80 року, звернувши особливу увагу на організацію виконання і перевиконання в кожному господарстві планів заготівлі кормів, а також на використання всіх резервів для додаткового нагромадження і раціонального використання в господарствах кормових ресурсів.

ЦК Компартій і Радам Міністрів союзних республік, крайовим, обласним і районним комітетам партії, Радам Міністрів автономних республік і виконкомів місцевих Рад народних депутатів, профспілковим і комсомольським органам запропоновано своєчасно розгорнути масово-політичну роботу, спрямовану на успішне проведення збирання врожаю 1979 року і підготовки до зимівлі худоби. Забезпечити правильну розстановку і організацію роботи комуністів, депутатів місцевих Рад, профспілкового і комсомольського активу, народних контролерів на вирішальних ділянках виробництва.

Організаціям, які здійснюють будівельно-монтажні роботи в радгоспах і колгоспах, доручено ежити необхідних заходів для прискорення будівництва і введення в дію передбачених планом на 1979 рік технічних приміщень і кормоцехів, забезпечивши здачу їх в експлуатацію не пізніше листопада 1979 р. Запро-

поновано розширити роботи по ремонту і технічному обслуговуванню тваринницької техніки і машин для переробки і приготування кормів у колгоспах і радгоспах. Рекомендовано здійснити у 1979 році виконання намічених заходів по відновленню ліквідованих і організації нових тваринницьких ферм у колгоспах, радгоспах і міжгосподарських підприємствах.

Для водіїв автомобілів, трактористів-машиністів та інших механізаторів рекомендовано встановити заходи морального і матеріального заохочення за виконання і перевиконання завдань на збиранні і перевезеннях сільськогосподарської продукції.

У постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР визначено й інші конкретні заходи по своєчасній підготовці і організованому проведенню збирання врожаю, заготівель сільськогосподарських продуктів і кормів у 1979 році і успішному проведенню зимівлі худоби в період 1979/80 року.

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР висловили впевненість у тому, що партійні, радянські, і сільськогосподарські, профспілкові і комсомольські організації, колгоспи і радгоспи, промислові і транспортні організації, керуючись рішеннями ліпневського і листопадового (1978 р.) Пленумів ЦК КПРС, докладе усіх сил до успішного виконання і перевиконання заходів по розвитку сільського господарства і вжиттю заходів для того, щоб забезпечити своєчасне проведення збирання врожаю без втрат, заготівлю необхідної кількості кормів, виконання і перевиконання планів продажу державі зерна та інших сільськогосподарських продуктів у 1979 році і успішне проведення зимівлі худоби в період 1979/80 року.

(ТАРС).

8 КВІТНЯ — ДЕНЬ ВІЙСЬК ПРОТИПОВІТРЯНОЇ ОБОРОНИ КРАЇНИ

МИРНЕ НЕБО ВІТЧИЗНИ

Війська ППО є дітищем Жовтня, ровесниками Країни Рад. Створені при особистій участі В. І. Леніна, вони пройшли сплавний бойовий шлях від першого протиповітряного бронедивізіону до самостійного виду Радянських Збройних Сил.

Нині війська протиповітряної оборони країни є одним з найбільш складних і технічно оснащених видів Збройних Сил СРСР. Зенітні ракетні війська, що входять до їх складу, мають на озброєнні різноманітні типи зенітних ракетних комплексів. Велика вогнева міць, висока точність сприяють успішному ураженню будь-яких повітряних цілей у широкому діапазоні висот і швидкостей, на великих відстанях від об'єктів, що обороняються. Авіація ППО — найбільш маневрений рід військ ППО країни. Маючи різні типи надзвукових, всепогодних винищувачів — перехоплювачів, наші льотчики здатні знищити будь-які літаки і крилаті ракети противника, негайно від часу доби і метеумов.

Зустрічаючи День військ протиповітряної оборони країни, весь особовий склад військ ППО наполегливо підвищує свою майстерність, розв'язує всі навчальні та бойові завдання з високою лїстю і ефективністю. Вірні варті неба Вітчизни наші воїни спільно з воїнами ППО братніх армій — учасників Варшавського договору надійно оберігають повітряні рубежі країни соціалістичної співдружності.

(ТАРС).

ЗВІТИ І ВИБОРИ У ШКІЛЬНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

НА ШКІЛЬНОМУ КОМСОМОЛЬСЬКОМУ КАЛЕНДАРІ — ОСТАННІЙ АРКУШ: ЗВІТНО-ВИБОРНІ ЗБОРИ. КОЖНІ З НИХ — ПІДСУМОК ПРОЙДЕНОГО І СТАРТ НОВОГО ЕТАПУ В БІОГРАФІЇ СТАРШОНАСТАВНИКІВ.

КРОК ДО ЗРІЛОСТІ

Для кожного із сорока одного комсомольця Нечаївської десятирічки імені Ю. І. Яновського Компартіївського району збори стали добрим уроком принципності в оцінці своїх здобутків і недоліків.

Нечаївська школа — одна з кращих у районі. І комсомольська організація тут, за словами секретаря-завідуючої відділом шкільної молоді райкому комсомолу Юлії Ясененко, хоч і невелика, але міцна, боєздатна.

— Кожен з нас, — говорила на зборах Валія Сурженко, — може й повніше проявити себе як громадянин уже сьогодні. І не лише у навчанні, громадській роботі у праці — теж. Своїми руками ростити хліб, доглядати худобу — то велика радість причетності до справ дорослих, погляд у наше завтра. І наш обов'язок.

Валю активно підтримали. І, слухаючи їх — Валю Сурженко, Наталку Бойко, Сашку Евка, — приходило до висновку, що трудове виховання знайомство з майбутньою професією починається на перший погляд, з буденних справ. Ось приклад. Задумали комсомольці створити шкільну кролеферму. І відразу взялися за діло. Змайстрували клітки, хто міг, приніс із дому кролів, корми для них...

Нечаївські комсомольці, — народ діловий і серйозний, на минулорічних звітно-виборчих зборах говорили: хто ж, як не вони, прийде на зміну їхнім батькам? І шістьнадцять із тридцяти шести випускників залишилися працювати в сільському господарстві. Василь і Павло Сало, деа Сергій — стороженно і Заблоцький — що-

фери у рідному колгоспі «Дружба», Леонід Відерников — у колгоспі імені Чапаєва, Лариса Лозова — доярка колгоспу імені Фрунзе...

Сьогодні на зборах їх гадують особливо часто: вони стали взірцем для багатьох. Можливо, і їхній приклад вплинув на теперішніх десятикласників: проведення анкетування «Твоя майбутня професія» показало, що де п'ятнадцять комсомольців приють зв'язати своє подальше життя із селом.

Але щоб стати кваліфікованим спеціалістом майстром своєї справи, треба (звичайно ж!) мати добрі знання. І комсомольці школи гаряче говорили про це на зборах.

Відстаючих немає, але ж поки що мало робиться для того, щоб «середняк» трійка зникла із класних журналів, учнівських зошитів і щоденників...

Про це з особливою пристрастю йшлося у звітній доповіді секретаря комітету комсомолу Василя Соколова у виступах Людї Скляренко, Лариси Захарової, Наталки Червоної.

Звіден — наголошувалося на дружбі та згуртованості учнівського комсомолу, на роботі учком...

Звіти і вибори в шкільному комсомолі — серйозна перевірка на зрілість і діловитість. Саме під таким кутом зору вони пройшли в Нечаївській десятирічці. І новообраний комітет повинен по-справжньому взятися за роботу, щоб поторопити прорахунки і помилки не повторювалися, як вимагали збори.

Т. КУДРЯ

На знімку: під час зборів. Фото автора. Компартіївський район.

НА ПОКЛИК «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

БУДЕ МОЛОДІЖНЕ КАФЕ

ТАК ВИРІШИЛИ КОМСОМОЛЬЦІ КОМПАНІВСЬКИ. В ДЕНЬ ЛЕНІНСЬКОГО КОМУНІСТИЧНОГО СУБОТНИКА ВОНИ ПОЧНУТЬ ПЕРЕОБЛАДНУВАТИ ПІД НОГОМ ОДИН ІЗ ЗАЛІВ КАФЕ «ВОГНИК».

Особлива увага в Міжнародний рік дитини приділяється малцям. Комсомольці — шефи дитячих закладів районного центру. Двадцять першого квітня юнаки і дівчата планують обладнати в дитячому садку № 2 ігровий майданчик.

Для нас уже стало традицією в день ленінської суботи започатковувати нові сади, парки, сквери. Минулого року, наприклад, ми заклали парк імені 60-річчя ВЛКСМ. Тепер плануємо впорядкувати його, розширити, посадити нові дерева. А ще молоді селища вирішили озеленити чималу балку.

С. ГАЛЯНТ, перший секретар Компартіївського райкому ЛКСМ України.

ЛКСМУ-60

АВТОГРАФИ ОЛЕКСАНДРА КУЧЕРА

До славного племені будівничих причетний і Олександр Кучер, виконроб комбінату «Кіровоградважбуд».

Виконроб — значить виконавець робіт. Звичайно, хлонець не одразу став керівником великого колективу. Після будівельного технікуму прийшов до управління «Машбуд». Призначили майстром. Було це дев'ять років тому.

— Майстром працював чотири роки, — розповідає Кучер. — Набрався досвіду, вивчав виробництво, пізнавав людей.

Побузький пікелевий завод. Там, по суті, почали писати виробничу характеристику молодого майстра. Потім — корпус № 90 заводу «Червона зірка», Кіровоградський заводополіварний завод. І ось корпус № 91 теж заводу «Червона зірка». Про велич будови свідчить те, що тільки торік здало сім тисяч квадратних метрів виробничих площ. Не забезпечує річний випуск продукції на 4,8 мільйона карбованців.

— Чимало на будовах механізмів, пристроїв, — каже молодий викон-

роб. — Та успіх справи (звичайно ж!) вирішують люди. Коли на трудовій вахті такі колективи, як бригади монтажників та бетонників Миколи Медведя і Анастасія Шербини, я спокійний. Красиво і швидко працюють ці будівельники.

Так, уміють брати висоти передовиків. Бригада А. Шербини денні норми виконує на 120—130 відсотків.

— З такими трудівниками і працюється веселіше, — усміхається виконроб. — Знаєш, що вони не підведуть. Більше того, обов'язково декілька зміни перевиконують завдання.

Віра в людей, у їхні можливості — головна риса характеру Олександра. А звідси й успіхи.

Що ж, О. Кучер може пишатися результатами своєї праці. Хіба не став гордістю Голозавівська і всієї «Бласті» Побузький пікелевий? Хіба не радує око Кіровоградська швейна фабрика, яку теж будував Олександр? Хіба не стає окрасою заводу «Червона зірка» корпус № 91? А. ПЕТРЕНКО.

У КОЛГОСПІ ІМЕНІ КАРЛА МАРКСА ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКОГО РАЙОНУ ПОЧАВ ПРАЦЮВАТИ КАБІНЕТ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПОЛІТОСВІТИ.

НАШ, КОМСОМОЛЬСЬКИЙ

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

БАГАТО роботи у колгоспній молоді під час весняної сізби, але діти на місяць збирається вона в будинок правління, у своєму новому кабінеті комсомольської політосвіти. Трактористи і теслярі, шофери і вихователі дитсадка, бібліотекарі і бух-

рекомандації, найважливіші матеріали періодичної преси. Діаграми і графіки дають можливість слухачам на конкретних прикладах діяльності колгоспу засвоїти економічні питання. — З появою кабінету зросла політична активність усієї молоді колгоспу, —

галтери приходять сюди, щоб оволодіти основами марксистсько-ленінського вчення, тісно пов'язати теоретичні накреслення партії з практичною діяльністю колективу господарства.

Простора кімната, нові стелі. Відразу привертає увагу естетичне оформлення кабінету, де витримано всі основні принципи сучасного дизайну: яскравість, лаконічність, дохідливість, компактність. Нічого зайвого, все на своєму місці. На стендах, які розповідають про історію Ленінського комсомолу, про основні накреслення XXV з'їзду КПРС і XVIII з'їзду ВЛКСМ, окремо виділено виставку і цитати з праць К. Маркса, В. І. Леніна, Л. І. Брежнєва. На полицях — політична й методична література, першоджерела класиків марксизму-ленінізму, програмні документи Комуністичної партії, Радянського уряду, методичні

ділилися з нами своїми думками секретар комсомольської організації Василь Майдебура. — Кожен комсомолец став вимогливим до себе і до товаришів, значно поліпшилось відвідування занять слухачами. Пригадую, коли, вперше переступивши поріг кабінету, хтось із хлопців вигукнув: «Уже й у нас є наш, комсомольський!» Так ми його сьогодні називаємо. А створювали кабінет комсомольської політосвіти ми ж самі... Правління колгоспу виділило приміщення. З допомогою райкому комсомолу і партійної організації колгоспу комсомольці поступово зібрали потрібні матеріали. Про те, як краще обладнати кабінет, ми радиліся з консультантом Будинку політосвіти О. К. Касяненко, із завідувачем відділом пропаганди і агітації обкому комсомолу

Миколою Гарбою. А потім прийшли до родичів у гості в наше село художник з Ленінграда, охоче погодився допомогти нам. І появились у кабінеті ці чудові стенди.

Так, поступово, народився кабінет. Усе це — лише перші кроки, нам ще не вистачає методичної літератури, потрібно також збагатити технічне обладнання, налагодити систему автоматизованого управління. Але вже сьогодні наш кабінет політосвіти живе, діє, навчає...

НА ЗНІМКАХ: йде розмова про конституційні основи правосуддя і прокурорського нагляду, добре відповіла за темою слухачка гуртка Надія БІЛОУС; член обласної методичної ради з питань комсомольського політнавчання Л. К. ЛЮЖНА аналізує, як пройшло в гуртку відкрите заняття.

Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

НАУКА —
СІЛЬСЬКОМУ
ГОСПОДАРСТВУ

Створено в інститутах

Більш як три мільярди карбованців становить економічний ефект від застосування в народному господарстві тільки в 1976—1977 роках вузівських розробок. Усе це й визначило той великий інтерес, який виявили членські відділу до виставки «Винахідники вищої школи — народному господарству». Її експозицію розгорнуто в пазівській «Народній освіті» на ВДНГ СРСР, де представлено понад 300 робіт із 134 вузів ряду союзних республік. Зауважимо, що більшість представлених експонатів захищено авторськими свідоцтвами.

Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування розповідає про висівний апарат, що застосовується для рівномірного висіву каліброваного насіння кукурудзи. Використовуючи відповідні пристосування, можна висівати й кукурудзу із соєю чи горохом, а також каліброване насіння соняшнику, ріпичи, кукурудзу крупнозерних сортів, боби арахісу. Висівний апарат, розроблений інститутом разом з конструкторським відділом заводу «Червога зірка», вигідно відрізняється від існуючих апаратів кукурудзяних сіялок.

В. ЦЕРЕТЕЛІ.
м. Москва.

„В ЛАБІРИНТІ НЕУВАЖНОСТІ“

Під таким заголовком у «Молодому комунарі» за 8 лютого цього року було опубліковано матеріал рейдової бригади.

Як повідомив редакцію

ДО 50-РІЧЧЯ ПЕРШОГО
П'ЯТИРІЧНОГО ПЛАНУ СРСР

Традиції живуть і міцніють

Федосія Матвійовна дівчам була, як п'ятдесят літ тому у Новій Празі організували комуни імені Леніна. Очолював її харківський робітник Д. П. Петренко. Її ровесники Яків Шур, Степан Завець, Олександр Хома, Ганна Коваленко й сама Федосія гаряче виступали на кожних комсомольських зборах, різко захищали від куркулів завдання Жовтня.

Хіба зігріється в пам'яті жінки день, коли перший у селі тракторист Дмитро Ільченко «об'їжджав» поземського «Фордзона». Пізніше за прикрасою славної Палії Ангеліної стали трактористами Паталя Олексійович, Віра Лисюк, Євдокія Ялукта, Марія Шевчук. Тоді Федосія Матвійовна була головою колгоспу, створеного на базі комуни.

Спілчани 20—30-х років тепер пенсіонери, багатьох забрала війна... Та справа, почата ними, живе, все міцніє і багатіє етап господарства. Є в господарстві понад три тисячі голів худоби. В тому числі 1560 дійних корів. Маємо 102 тисячі курей. На озброєнні в хліборобів 74 трактори різних марок, 14 зернових, 6 буркозбиральних комбайнів, 42 автомашини та багато іншої техніки. І розбудовується господарство з кожним роком.

А як впровадити нові? Комсомольським військовим рокам Василь Шеремет, який керує відділом, етап Героя Соціалістичної Праці, бригадир тракторної бригади П. М. Залевський нагороджений орденом Леніна і Трудового Червоного Прапора.

Це люди старих поколінь, ті, кому довелося відбудувати зруйноване ворогом господарство, майже злого створити його. І традиції хліборобів старшого покоління живуть і міцніють. Не гірші за комсомольців перших п'ятирічок трудяться наші молоді механізатори Михайло Хома, Анатолій Гейко, Анатолій Роговий, Валентин Залевський, Михайло Довгий, Сергій Мушка та багато інших. Шанують у колгоспі шофера Анатолія Голуба, телятника Тамару Ворону, доярку Іздю Іванову й Світлану Хаустову — тих юнаків і дівчат, які сьогодні плетуть хліб, доглядають стадо, своєю працею зміцнюють економіку господарства, а значить і економіку рідної Батьківщини.

М. МІШУРОВСЬКИЙ,
секретар парткому колгоспу імені Леніна
Олександрівського району.

начальник Знаменського відділу робітничого постачання В. М. КОСТИН, виступи газети обговорено на комсомольських зборах ВРП. Факти підтвердились.

ни взяли 10 комсомольсько-молодіжних колективів відділу.

Комітет комсомолу відділу робітничого постачання розробив, а комсомольські збори затвердили заходи по виконанню постанови бюро ЦК ВЛКСМ «Про посилення шефства Ленінського комсомолу над торгівлею і побутовим обслуговуванням у світлі завдань, висунутих товаришем Л. І. Брежнєвим на XVIII з'їзді ВЛКСМ».

Зазначимо: це говорять двадцятирічні... По кілька разів навідувалися вчителі до мішкоколгоспбуду, на комбікормовий завод, до мішкоколгоспшляхбуду. Бо знають: від їхніх особистих контактів залежить успіх справи, доля кожного молодого трудівника. Однак дійової допомоги від керівників згаданих підприємств як не було, так і немає. Учні тут не користуються встановленими пільгами, скороченим робочим днем, затримуються на роботі. А звідси — одна з причин поганого відвідування школи. Як ми в тому переконалися, педагогічний колектив докладає багато старань для забезпечення стопроцентної явки. Та їхні зусилля поки що не привели до такого результату, на який вони вправі розраховувати.

Ось хоча б такий факт. П'ять учнів Бобринецького СПТУ № 2 зовсім не ходять до школи. Серед них — Володимир Дубник, Петро Свердлюк, Олександр Марченко. Погано відвідують заклад працівники райсільгосптехніки, райпобуткомбінату, райспоживспілки.

Чому? Питання навчання людей випало з поля зору партійних, профспілкових і комсо-

мольських організацій названих підприємств і установ, навчання не береться до уваги при підвищенні розряду і класності, це важливе питання жодного разу не стало предметом розмови на зборах. Тим часом усім відомо, що вечірники — постійний резерв поповнення складу керівників вищої та середньої ланки. Підвищення освітнього рівня молоді позитивно впливає й на господарську діяльність колективу, створення в ньому здорового мікроклімату. Тим-то тих, хто вчиться, необхідно оточити більшою увагою і піклуванням.

Список тих, хто цього року жодного разу не з'явився на заняття, можна продовжити. І чим він довший, тим складніший шлях до розв'язання проблеми відвідування. Адже всі, хто «не ходить», усе одно перебувають на обліку, їхні прізвища занесено до класних журналів. Ними й «натягують» план. От і виходить: судячи зі списків, у вечірній з набором усе гаразд, насправді ж частина записаних людей не вчиться. Для вірогідності — приклад. Для того ж такі списки, п'ять шоферів Бобринецького автотранспортного підприємства 10031 не мають середньої освіти. В

розмові ж із директором Е. І. Ганченком з'ясувалось, що Микола Павлюк, приміром, уже вчиться в технікумі, а Ніна Кравченко більше року тут не працює. Подібні факти мали місце і в райспоживспілці. Лілії Андріївній знову довелося викреслити прізвища двох товаришів, які вже давненько звільнилися з роботи. Решта одинадцять погано відвідують школу. Секретар партійної організації установи С. Г. Степанов на запитання, чим пояснити незадовільне відвідування комсомольськими школами, розводить руками. Мовляв, увійдіть у наше становище, на першому місці — виконання планів тозароботу.

Що ж, поставимо запитання інше: навчання молоді — не виробничі турботи?

Тільки спільними зусиллями — вечірньої школи і підприємств, чи виробничих навчальних. — можна досягти успіху і розв'язати нарешті проблему відвідування. Проблема, яка стала темою нашої розмови з директором Бобринецької вечірньої школи Лілією Андріївною Смоляр.

Л. ВІЛЬЧИНСЬКА,
м. Бобринець.

ВСЕ ВИТРИМАЄ ПАПІР

У постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 22 грудня 1977 року «Про подальше вдосконалення навчання, виховання учнів загальноосвітніх шкіл і підготовки їх до праці» відзначено, що вступ підліткового покоління в життя з повною середньою освітою «створює нові можливості для подальшого зростання продуктивності праці, духовної культури і свідомості трудящих мас, формування людини комуністичного суспільства». Враховуючи важливу роль вечірніх загальноосвітніх шкіл у здійсненні загальної середньої освіти, ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР указали на необхідність поліпшення роботи цих шкіл і створення належних умов для здобуття працюючою молоддю середньої освіти в повному обсязі.

ЩО НАЙБІЛЬШЕ вразило у приміщенні Бобринецької середньої школи? Тиша. Година була вже пізня, уроки наближались до кінця. А тиша панувала якась гнітюча, неприродна. «Сказано, за партою — дорослі люди», — подумалось. Але після дзвінка, що сповіщав про початок перерви, в коридорах — ніякого пошвавлення, звичної для школи метушні. Відчинялися то одні, то другі двері, поважно виходили і заходили вчителі. Та слід було заглянути в один із класів, як усе стало зрозумілим: за партами сиділо кілька чоловік. Саме ця проблема — проблема відвідування — й стала темою нашої розмови з директо-

ром вечірньої школи Л. А. Смоляр. — План набору учнів виконуємо щороку, — сказала Лілія Андріївна. — Нині у нас навчається 230 чоловік з різних підприємств і організацій районного центру. В залученні учнів до навчання керуємось не стільки планом, скільки даними про наявність молодих жителів, котрі не мають середньої освіти.

План і справді є. Але дається він нелегкою ціною. Можна цілком погодитися з Лілією Андріївною в тому, що залучення до школи тих, хто давно вже не вчився, — завдання не з легких. І, до речі сказати, сезонність роботи окремих підприємств теж дещо зна-

чить для закріплення основного кистяка.

— Дуже важко призвучити деяких молодих людей до навчання у вечірній школі, — підтверджує завіч К. В. Завадська. Пенсійного віку людина, вона, як і решта вчителів, свій робочий день починає з «походу» на підприємство, чий виробничник повинні відвідувати школу. Катерина Василівна — найчастіший гість у місцевому колгоспі. Тут п'ятнадцять чоловік не мають середньої освіти. А такі, як Микола Соколенко, Василь Жосан, Володимир Солонько, Володимир Крассюк, мабуть, і мати її не хочуть. Мовляв, трактористи вистачить і восьмикласної освіти.

ЗАПРОШУЄМО
ДО РОЗМОВИМОЯ
ГІРКА
ПРАВДА

Цього року я закінчую десятий клас. Мені 17 років. Траплялось так, що я зустріла хлопця... Я його похотіла...

Та я не можу з ним дружити. І не можу відверто сказати йому про це.

Вся справа в тому, що у мене природжена хвороба серця. Багато в чому мені доводиться обмежувати себе: у змістовному дозвіллі, танцях, спорті тощо. Про все це мені важко писати, але ще важче мовчати.

Юнак, про якого я пишу, — чудова людина. Він красивий, справедливий. Я впевнена, що він зустріне на своєму шляху хорошу дівчину, котра стане йому вірною подругою. А я хіба можу зробити його щасливим?

Мені зараз дуже хочеться забути його. А ще... розповісти йому свою гірку правду. Але я знаю, що на це у мене ніколи не вистачить сміливості.

Я не знаю, як далі мені жити. І права я у своїй категоричності чи ні? Порадьте, що мені робити.

Катерина М.

●●●●●●●●●●

На
ліній
читач-
газетаЗ ПОЧАТКУ РОКУ
РЕДАКЦІЯ
ОТРИМАЛА
2003 ЛИСТИ

Будні Тамари

Короткі й довгі гудки. Схвильовані, радісні, сумні й сердиті голоси за багато кілометрів від Онуфріївського районного вузла зв'язу. Скільки їх, нетерплячих і змигливих, щодня кидають по телефонному дроту сухе й коротке:

— Мені потрібен номер...

— Будь ласка, — спокійно відповідає Тамара Щепіна і за мить уже інформує іншого абонента.

Будні її повсякчасно м'якше, ніж у хлопчині. Ні хвилини перерочки. Та все ж на Онуфріївській АТС знають: якщо чергує комсомолка Тамара Щепіна, то зв'язок буде надійним. Акуратність і оперативність — це ті риси, які визначають роботу кожної її зміни. І за які їй вдячні онуфріївці, та й гос-

ті районного центру кажуть щиро спасибі.

М. ЛИТВИНЕНКО.

На знімку: Тамара ЩЕПІНА на робочому місці.

Фото С. СТЕБЕЛЬКА.

АНДРІЙКО БУДЕ ЖИТИ

Заскрего-ті гальма, і машина ашвидко і допомогти різко зупинилася.

«Скоріше, скоріше!» — підганяла тривога. Другий поверх, третій...

І ось, нарешті, вона, квартира на сьомому поверсі. Дзвінок рішучий, вимовгливий.

Крізь процинчені двері — погляд сполоханих очей:

— Ми... Пробачте, але ми вирішили, що вилікуємо самі Андрійка...

— Мені потрібно оглянути його, — сказала лікарка, відчувачи, як її дедів більше проймає неспокій.

Важке, запаморочливе повітря давно не провітровоаної кімнати вдарило в ніздрі.

На ліжку, завалений з усіх боків подушками, тримаючи в руках іграшкового ведмедя, сидів Андрійко. Побачивши тьотю в білому халаті, він радісно усміхнувся знекровленими, синюватого відтінку устами. Подих його був швидким і урівноваженим.

— Стан дитини погіршився, — сказала педіатр відчула, як спазм підступив їй до горла. Як довести їм, що дитина тяжко хвора?...

— Ну що ви! — заперечила Андрійкова бабуся, що зайшла слідом. — По-

гляньте, він усміхається!.. — І вона стала поправляти подушки, в яких тону Андрійко.

— У Андрійка запалення легень, — пояснила стримано. — Тільки в лікарні він зможе дістати необхідну допомогу.

В очах молодого матері вона помітила вагання.

— Зовнішня поведінка дитини не завжди свідчить про тяжкість захворювання. Андрійкові зараз дуже тяжко...

...Хлопчик лежав схожий на велику ляльку, завалявшись набік і закинувши назад посиніле обличчя із застиглою на устах болісною і здивованою усмішкою...

Штучне дихання... Хвиля незгомості огортає тіло педіатра.

— Лікарю, — чується неначе з далекого затуманеного острова, — врятуйте його, лікарю...

Масаж серця. Швидше, швидше... Кисень, де кисень? — хочеться гукнути на весь світ. Знову штучне дихання. Піт застигає очі. Масаж серця...

Е!.. Ось він, поштоух серця, подих, ледає помітний. Вона відчуває, бачить, як у тендітних гру-

дах знову пульсує, живе, видіме тільки їй одній серце Андрійка.

Якусь мить Галина Федорівна стоїть нерухомо, неспроможна відвернути погляд від знову зарежовілого Андрійкового обличчя, не чує, як обережно її торсають за рукав...

●●●●●●●●●●

У цій оповіді не аказано справжніх імен хлопчика та його рідних. Але описаний факт у житті мав місце. Випадок клінічної смерті був насправді. Тепер Андрійко ходить у дитячий садок, незабаром стане школярем.

Для Галини Федорівни Васильченко, лікарки-педіатра, завідувачки другим медичним відділенням Кіровоградської дитячої поліклініки, це був один з багатьох подібних випадків у її практиці.

І кожна людська усмішка — це найголовніше, найдорожче подяка для Галини Федорівни за її нелегку, але таку потрібну працю.

В. ВАРІЧ,

лікар.

На знімку: Г. Ф. ВАСИЛЬЧЕНКО, м. Кіровоград.

РЕЗОНАНС

Всю відповідальність несе Пекін

Світова громадськість з великою увагою зустріла Заяву Радянського уряду, в якій дається принципова оцінка рішення уряду КНР про припинення чинності радянсько-китайського Договору, про дружбу, союз і взаємну допомогу від 1950 року. Одностороння ворожка акція Пекіна не є несподіванкою, лише чехословацька газета «Руде право». В останні роки політична лінія китайської верхівки свідомо націлена проти СРСР та інших братніх соціалістичних країн. Нипиція агресія Китаю проти СРВ ще раз підтвердила, що головною лінією некінського режиму є політика зради світового соціалізму, антиімперіалістичного руху, політика воєнних готувань і агресії, підкреслює газета.

Світова преса особливо вказує тепер, що, незважаючи на всі зусилля некінських властей, з пам'яті китайського народу не вдається витравити той факт, що радянсько-китайський Договір відіграв після його підписання величезну роль для захисту революційних завоювань китайського народу, для розв'язання завдань економічного і культурного будівництва, які поставили перед ним. Виконуючи зобов'язання, що випливають з Договору СРСР з самого початку твердо і послідовно виступав на захист інтересів КНР на світовій арені, ефективно допомагав молодій народній республіці давати відсіч сиробам втручання в її справи з боку імперіалістичних сил. Це мало вирішальне значення для відвернення прямої імперіалістичної агресії проти КНР у період війни 1950—1953 рр. у

Кореї, а також під час так званої «тайваньської кризи» в 1958 році.

Рішення китайського уряду про припинення чинності радянсько-китайського Договору в сукупності з іншими кроками некінського керівництва, зауважує газета «Юнге вельт» (НДР), ясно говорить про лінію на подальше ускладнення і підірв відносин між двома країнами, яку планомерно проводить Пекін.

Аналізуючи позицію Радянського Союзу, зарубіжна преса одностайно визнає, що сталення СРСР до Договору з КНР завжди було явним і послідовним, оскільки випливало з принципової радянської позиції щодо укладення Радянським Союзом договорів і взятих на себе зобов'язань, яких він неухильно додержує.

«Дальшим проявом антирадянської стратегії Пекіна» назвала японська газета «Асahi» депозитацію китайськими властями договору з СРСР. Демократичні сили Японії, зауважує газета, розцінюють цю акцію як вияв прагнення Китаю до створення воєнного союзу з Токіо і Вашингтоном, як поке підтвердження того факту, що Пекін остаточно скотнався на позиції союзу з імперіалізмом проти соціалістичної системи і національно-визвольного руху.

Вся відповідальність за припинення чинності радянсько-китайського Договору лягає на китайську сторону, і СРСР, зрозуміло, зробить з вказаних дій Пекіна відповідні висновки.

Є. БАБЕНКО,
оглядач ТАРС.БІБЛІОТЕЧКА
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»

ЧЕРВОНІ ВІХИ

На початку березня 1935 року С. М. Будьонин прийняв у Москві делегацію комсомольців Одеської області, серед яких були й представники молоді нашого краю. Описав Семен Михайлович через місцеву пресу звернувся до комсомольців області з відкритим листом, у якому закликав вирушити в масовий похід за збереження і вирощування коней.

Рівнянський райком комсомолу разом з районною радою Тсоявіахіму організували піший перехід молоді слідами боїв кавалерійської бригади Г. І. Котовського. В ньому взяли участь 11 молодих комсомольців, серед яких 5 комсомольців (газета «Червономорська комуна» за 18 січня 1936 року). Та ж газета 29 липня 1936 року повідомляла: «Кіровська мисська рада Тсоявіахіму почала готуватися до Дня авіації. У планарній школі тренуються пілоти, більше місяця тридцять робітників і робітниць підприємств міста старанно оволодівають технікою льотної справи. Курсанти-планеристи вже роблять самостійні польоти на планерах».

Заняття з обов'язковою загальною військовою підготовкою проводилися за єдиним комплексом теоретичних і практичних знань, якими мав оволодіти кожен комсомолец. До цього комплексу входило складання норм на оборонні й спортивні значки, оволодіння одним з видів військової техніки (танк, кулемет, рація, гармата тощо), вивчення дисциплінарного статуту Червоної Армії та курсу протиповітряної оборони, вступ до членів Тсоявіахіму.

Багато гуртківців міст Кіровограда, Олександрії, Знам'янки займалися вивченням кулеметів, автомобільного й авіаційного мотора, опановували техніку стрільби зі снайперської гвинтівки, оволодівали засобами і прийомами протиповітряної та протихімічної оборони. Посилилося шістьство комсомолу області над частинами Червоної Армії і Військово-Морського Флоту.

Для кращої організації технічної пропаганди і допомоги юним «конструкторам, авіамоделистам, у їхній роботі обком ЛКСМУ та обласний відділ народної освіти організували в Кіровограді дитячу технічну станцію. На обладнання лабораторій: авіамодельної, конструкторської та енергетичної — було виділено 25 тисяч карбованців (газета «Кіровоградська правда» за 27 квітня 1939 року). На цей час у Рівнянському районі, наприклад, підготовкою з різних видів військової справи було охоплено понад 200 чоловік. У ворошиловських стрілецьких гуртках навчалось 82 чоловіка.

У районах області водночас підвищилась роль комсомолу в дальшому розвитку фізкультурного руху. Молодь краю брала активну участь у будівництві військових об'єктів, спортивних споруд, збирала кошти на створення авіаескадрилей, вносила одностайні заробітки до «залізного фонду оборони країни».

Обласна комсомольська організація, яка перед початком Великої Вітчизняної війни налічувала до 70 тисяч чоловік, брала активну участь у зміцненні обороноздатності країни, діяльно допомагала Комуністичній партії в підготовці трудящих до захисту завоювань Великої Жовтня, в успішному здійсненні планів мирного соціалістичного будівництва. Це будівництво було перервано віроломним нападом гітлерівців на нашу країну.

Ще палахкотіли заграви боїв за Кіровоград, фронтова смуга з її переднім краєм пролягала на захід від міста, в його квартали ще гупали снаряди далекобійної артилерії ворога, а змучений дев'ятигоденною фашистською окупацією обласний центр починав підніматися з руїн і попелу, завоювати глибокі рани, заподіяні війною.

Доблесні воїни частин і з'єднань 2-го Українського фронту під командуванням генерала армії І. С. Конєва впродовж літо 1944

року успішно здійснювали операцію по остаточному розгрому гітлерівської угруповання в районі Корсунь-Шевченківського виступу. 19 березня повністю визволили територію Кіровоградщини від гітлерівської нечисті й вийшли на береги Південного Бугу.

А у визволених від фашистських загарбників районах області вже відбуджувались промисловість, сільськогосподарське виробництво, налагоджувалась нормальний ритм життя. Завдана носіями «нового порядку» шкода була неомовною: фактично доценту зруйновано майже все, що створили трудящі краю за роки довоєнних п'ятирічок, — заводи, фабрики, шахти і електростанції, розорено і пограбовано колгоспи, радгоспи. В купках руїн і згарищ лежали колишні корпуси відомого сьомого Радянського Союзу заводу сільськогосподарського машинобудування «Червона зоря», коллектив якого до війни виготовляв кінні й тракторні сівалки, трієри та інші сільськогосподарські машини. Зруйновано повністю або частково все, що було на території кіровоградських моторремонтного заводу «Червоний Профінтерн», заводу «Вільшовик», інших підприємств в обласному центрі, в місті Олександрії. В міській та сільській місцевостях від розгулу окупантів відчутно потерпіли кооперативні та індивідуальні житлові фонди, в результаті чого десятки тисяч людей фактично лишилися без притулку.

Загалом матеріальна шкода завдана народному господарству області, становила близько 14 мільярдів карбованців (у самому Кіровограді — понад 604 мільйони карбованців).

Одразу ж, у міру визволення території, трудящі на багатолюдних мітингах давали урочисту клятву Комуністичній партії відродити степовий край, його міста і села, примножити їхню довоєнну славу. Заспівувачами цього всекародного патріотичного походу пліч-о-пліч із комуністами виступали комсомольці.

Гасла трудящих на той час були такі: «Фронт і тил — єдині!», «Все — для фронту, все — для перемоги!» Якраз у цей початковий, переломний період відродження члени ВЛКСМ заводу «Червона зоря» виступили з патріотичною ініціативою і звернулися із закликом до всіх трудящих — почати збір коштів на побудову танкової колони «Кіровоградський комсомолец». Цей збір було повсюдно підтримано. Скупі відомості поживалих від часу документів, які перебувають на постійному зберіганні в фондах обласного державного архіву, доносять до сучасників подих, атмосферу цього справді патріотичного єднання фронту і тилу.

В. КРАМАРЕНКО.
(Далі буде).

Продовження. Початок у «Молодому комуністі» за 3, 10, 17 лютого, 6, 13, 20, 29 березня, 6, 5 квітня.

**ЗУСТРІЧ
З М. БОЯРСЬКИМ
ЯКЩО ЛЮБИШ
ПОДороЖУВАТИ
ДОЗВІЛЛЯ НА СЕЛІ
СПОРТ**

Кличуть туристські маршрути

**ВЕСНА. НЕЗАБОРОМ ЛІ-
ТО — ШАСЛИВА ПОРА ВІД-
ПУСТОК. ПРО МАРШРУТИ,
ЯКІ ПРОПОНУЄ ОБЛАСНА
РАДА ПО ТУРИЗМУ ТА ЕК-
СКУРСІЯМ НА ЦЕЙ ПЕРІОД
РОЗПОВІДАЄ ІНСТРУКТОР
ПО РЕАЛІЗАЦІЇ ПУТІВОК
ВАЛЕНТИНА ТЕРЕХОВА.**

Важко перелічити всі маршрути, що їх пропонує молоді Кіровоградщини обласна рада, том згадаю лише про деякі з них. Це — захоплюючі подорожі до столиці нашої Вітчизни — Москви, до міста-героя на Неві Ленінграда, по місцях зв'язаних із життям і діяльністю В. І. Леніна, по Україні, Закарпаттю, Середній Азії, по гірських районах Кавказу і Карпат, нирках Чорноморського узбережжя і Прибалтики; поїздки за маршрутами вихідного дня в Київ, Дніпропетровськ, Черкаси, Покров, Кіровоград, Запоріжжя; відвідування міст-героїв Волгограда, Севастополя, Нормандії, Керчі, Одеси, Мінська, Ленінграда, фортець-героїв Бресту; багатородичні відпочинки в Ялті, Алупці, Сухумі, Адлері, Сочі, Очанкоу, Бердянську тощо.

Відкрито новий теплохідний маршрут по Дніпру на комфортабельному теплоході «Олександр Копилець», який виконуватиме рейси із Світловодська до Канева, Києва, Чепчас, Запоріжжя, Херсона, Дніпропетровська. Попередніми стали морські прогулянки та екскурсії по Кіровоградському району по річці Південній. Тривалість цих подорожей — від трьох до п'яти днів.

Якщо ви любите спій вірний край, побувайте на екскурсії в селі Камішуватому, де живе і трудиться наставник молоді, леві Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради СРСР Олександр Васильович Птахов: відвідайте хутір Надію, літературно-меморіальний музей Ю. І. Яновського батьківщину українського радянського письменника І. К. Микитенка; здійсніть подорож по місцях зв'язаних з діяльністю видатного радянського педагога Героя Соціалістичної Праці В. О. Сухомлинського, в дендропарку «Веселі Боковеньки», в селі Краснопіль Голованівського району («Подвійний «Спартак» безсмертний»), в колгосп імені Леніна Знаменського району, по місцях Канізького повстання...

Територією Кіровоградщини площею 169-й Всесоюзний маршрут, який починається в надніпрянському місті Світловодську. Це — автобусна мандрівка по горішніх місцях.

Пропонується також відпочинки на чудовій турбазі «Лісова пісня», що розмістилася в мальовничому місці Онківського лісу (Малодніпровський район).

До обласної ради по туризму та екскурсіях, що на вулиці Фрунзе, 8, приходить дуже багато людей, переважно молоді, і ми допомагаємо їм вибрати туристський маршрут до душі. Завітайте до нас і туризм подарує вам світлу радість зустрічей з красою чарівної природи, рідної землі, прикрашеної героїчним трудом радянських людей.

МИХАЙЛО БОЯРСЬКИЙ Перші ж його ролі в театрі були пов'язані з музикою і піснями. «Я люблю театральну музику, — розповідає Боярський, — та це зовсім не те, що пісня на естраді. На сцені пісня — це голос із біографією героя».

ЙОГО ЛЮБОВ —

ку «Мама», де дуже тепло зображено події відомої всім казки про вовка та козенят. Боек (його грає М. Боярський) виявився в ній таким добродушним і веселим, що до нього «косибиста» поспішали сотні листів від юних глядачів. Серед них були й абсолютні категоричні, написані друкованими невмілими літерами. «Вовче, я люблю тебе!».

ВИБРАТИ професію було просто. Михайло народився в Ленінграді, в театральній сім'ї, його дядько — народний артист РРФСР Микола Боярський, він і нині грає в театрі імені Комісаржевської.

З дитинства Михайло мріяв стати моряком чи льотчиком. Але пішов до музичної школи при консерваторії. Сам він про це згадує: «Я пішов з радістю, тому що найбільше любив співати «По долинам и по взгорьям». Цю пісню я виконував і під час вступу до музичної школи. Пізніше мамі назвали, що я не стільки співав, скільки кричав і тупав ногами, але комісії сподобалась моя емоційність, і мене прийняли...»

Через вісім років він закінчив школу по класу фортепіано, і його рекомендували в консерваторію. Але в цей час у нього виникло інше рішення: Михайло вступає до Ленінградського інституту театру, музики і кінематографії на акторський факультет.

ПРИТЯЖЕНІЕ ЗЕМЛІ

(З документального телефільму «Звичайний носієм»)
Музика Д. ТУХМАНОВА.
Слова Р. РОЙДСТВЕНСЬКОГО.

Как безмерно оно,
Притяжение Земли.
Притяжение полей,
И печальных рек.
Всех дорог, по которым
Мы в детстве прошли,
И дорог, по которым
Пройти предстоит.

Приспів:
Там — горы высокие,
Там — степи просторные,
Там — ветры летят,
По проселкам пылят,
Мы — дети Галантики,
Но, самое главное,
Мы — дети твои,
Дорогая Земля.

Притяжение полей,
Притяжение садов
И загадочных лесов
В тишином елесту.
Небольших деревень,
Небольших городов
И большого неба
На пустом берегу.

Приспів:
Не помешает этот
Порядок вещей.
И настинет меня
И вспомнится мне
Притяжение Земли.
Притяжение друзей,
Притяжение любимой
В далеком окне.
Приспів.

Одесська кіностудія випустила трисерійну художню стрічку «Три мушкетери», де Михайло Боярський виконує роль д'Артаньяна. Натурні зйомки фільму здійснювались у Львові та на його околицях.

Останнім часом ми нерідко зустрічаємося з Боярським на екранах телевізії: то в концертах, то на «голубому вогнику».

Одесська кіностудія випустила трисерійну художню стрічку «Три мушкетери», де Михайло Боярський виконує роль д'Артаньяна. Натурні зйомки фільму здійснювались у Львові та на його околицях.

Останнім часом ми нерідко зустрічаємося з Боярським на екранах телевізії: то в концертах, то на «голубому вогнику».

КІНО, ТЕАТР І МУЗИКА

Чимало він встиг у свої 29 років у кіно, театрі, на телебаченні. Але перевагу віддає театрові. Поки що в його акторській долі переважають ролі класичного репертуару, хоча став грати й ролі сучасників — Семена Карабанова в інсценівці «Педагогічна поема», поставленій Ленінградським телебаченням, роль хлопця на привітському Сільва з кінофільму «Старший син».

А нещодавно у М. Боярського знову відбулося дві зустрічі з класикою: в театрі він зіграв роль в інсценівці за романом Дюма-сина «Дама з камеліями». Тут йому пощастило виступати з улюбленими партнерами Алісою Фрейндліх і народним артистом СРСР І. Владимировим. Цього року

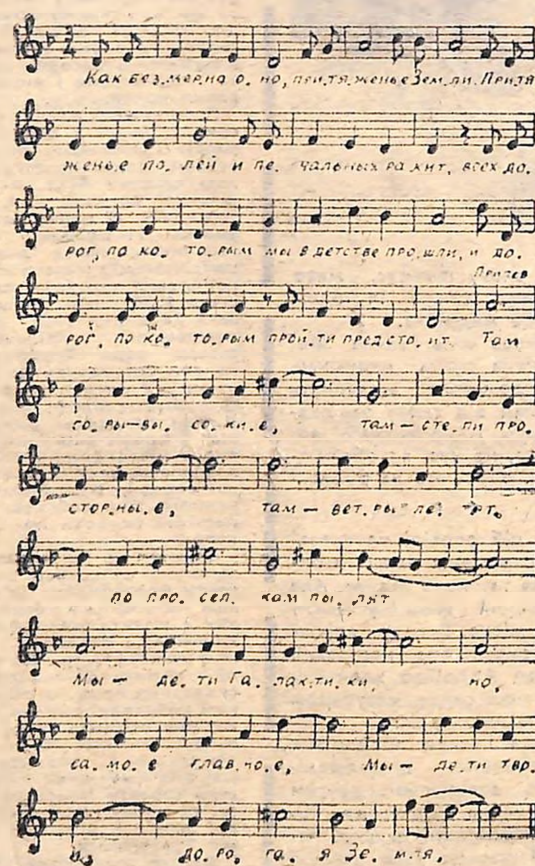
то в телефільмах і мультфільмах.

Але як би часто Боярський не знімався в кіно чи для телебачення, він завжди повертається в театр, як у свою творчу лабораторію.

В. ТАРАСЕНКО,
завідуюча потно-музичним відділом обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара.

РАДИМО ПРОЧИТАТИ:

Н. РОСТОВЦЕВА. В театрі і кіно... «Кругозор», 1978, № 8.
Н. РОСТОВЦЕВА. Про музичні фрагменти телефільму «Собака на сніг» «Кругозор», 1978, № 3.
А. ГЕРВАШ. Михайло Боярський. «Труд», 1978, 18 червня.
Тексти пісень з нотами з телефільмів «Собака на сніг» та «Кругозор» (виписки 54) та «Пісні радіо і кіно» (виписки 243).

А ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

Клуб «Ровесник»

Лише три місяці працює в селищі Смілоному молодіжний клуб «Ровесник», а слава про його змістовну роботу, цікаві масові заходи вже прокотилася по всьому району. Самодіяльні артисти взяли активну участь у фестивалі художньої самодіяльності, присвяченому 325-річчю возз'єднання України з Росією, успішно виступили на районній сцені. Клуб улаштував також сім тематичних вечорів, «вогників», проводив зими тощо.

Цікавим, зокрема, був вечір «Русским чаем угостим». На святково прикрашених столиках стояли самовари, склянки, печиво, квіти... Культуралістичні розповіді молодим передовикам виробництва про походження чаю, про його сорти, про те як пили чай по-російськи, по-французьки. Учасники художньої самодіяльності виконували пісні радянських композиторів, читали вірші.

На вечір «Радянська Армія Вітчизну береже» молоді селища запросили ветеранів війни. Вони розповіли про мужність і героїзм воїнів у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками.

При клубі «Ровесник» плідно працюють гуртки художньої самодіяльності: хористів, вокалістів, інструменталістів, драматичний, у яких бе-

руть участь близько ста любителів самодіяльної сцени. Найкращі прихильники музики, вокалісти й хороше співають за рекомендації себе комсомольський працівник М. І. Кавун, водії автомашин Ю. А. Фалін, В. Ф. Балахнін, слюсар В. І. Любчик, майляр Г. П. Майнцев, продавець Л. І. Шевцова, інші аматори.

Охоче відвідує молоді селища народний університет. На його факультетах здоров'я, педагогічних знань, суспільно-політичного змістові лекції читають лікарі, вчителі, партійні й комсомольські працівники, юристи.

Зроблено чимало, та це тільки початок. У перспективі — проведення дитячого ранку «Хай завжди буде сонце», вечорів «Люди в білих халатах», «Гордість твоєї професії», «День Пенсії».

...Урочисто лише музика, лунають слова про вірність і кохання. Це відбувається урочистою реєстрацією кохання. Завітайте до клубу «Ровесник» Л. Ф. Чміль зробила все, щоб веселля стало святом для всієї молоді селища, замінялося щодня завжди не тільки тим, хто створює нову сім'ю, а й тим, хто прищеплює подібну таку радість.

М. ПРОДАНЧУК.
м. Мала Виска.

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ?

ТА ЩЕ СУХОДОЛЬСЬКА

На водно-веслувальній базі Гайворонської вузлові ради спортивного товариства «Локомотив» розігрувався кубок УРСР з веслування на байдарках серед жінок. Такі змагання проводяться вперше.

На цей раз відвоювати почесний приз прибуло 117 спортсменів добровільних спортивних товариств і відомств, серед яких 28 майстрів і 56 кандидатів у майстри спорту — члени юніорів, республіки, призерів міжнародних турнірів.

Змагання почали наймолодші дівчата (1962—1964 років народження) на дистанції 500 метрів. Тут стали результатом показав Світлана Гарагула («Локомотив», Дніпропетровськ). Її перуни по збірній команді Ніна Трофимова із Севастополя і Тетяна Сминович — динамістка з Одеси. В таному ж порядку вони посіли перші три місця на дистанції 3000 метрів.

У змаганнях жінок поза конкуренцією виступила майстер спорту міжнародного класу вінічана динамістка Олена Петришина. Гостра боротьба за кубок точилася між збірними командами республіки та динамістами «Локомотив» і «Динамо». До останнього заїзду не можна було передбачити, хто стане переможцем. У підсумку обидва колективи набрали по 333 очки. І лише за кількістю перших місць на дистанції перевагу було віддано залізничникам.

Отже, володарем Кубка України 1979 року стала команда «Локомотива». Вагомий вклад у цю перемогу внесла гайворонська веслувальниця кандидат у майстри спорту Любов Суходольська, що змагалася в складі збірної команди свого товариства.

М. ФІЛІПЧУК.

БАСКЕТБОЛ. У СПОРТИВНОМУ ЗАЛІ ФАКУЛЬТЕТУ ЗІНЧОГО ВИХОВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. С. ПУШКИНА ПРОТЯГОМ П'ЯТИ ДНІВ ПРОХОДИЛА ЗОНАЛЬНА ПЕРШІСТЬ МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ РЕСПУБЛІКИ СЕРЕД ВИХОВАНЦІВ ДИТЯЧО-ЮНІОРСЬКИХ СПОРТИВНИХ ШІЛ (1964—1965 років народження). Наші юні змагались лих тренерів тренерів Кіровоградської ЛЮДІ № 1 Л. В'язовський, завадали поразки своїм однокласникам із Симферополя. Черкас, Стаханова Волинської області, Дніпропетровська і Шахтарська (Донецька область). Кіровоградські стали переможцями зони і здобули право виступати в міжкласових, літ були двохмісячними, продовжити боротьбу в фінальних поєдинках, що відбуватимуться 19—25 червня в Одесі.

А дівчат дитячої вікової групи (1961—1963 років народження) чекають поєдинки за програмою Спартакіади школярів України. Вони проходять з 5 по 15 липня на спортивних базисах Кіровограда.

ВОЛЕЙБОЛ. Фінішували фінальні змагання з волейболу за програмою Спартакіади-79 товариства «Трудові резерви». Переможцями серед колективів фізкультури профтехучилищ області стали: у групі міських навчальних закладів — юнаки з Олександрійського МПТУ № 7 і дівчата з Олександрійського МПТУ № 1; у групі сільських закладів вище сходинок дісталися хлопцям з Новоград-Волинського СПТУ № 6 і дівчатам з Олександрійського СПТУ № 3.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

№ 34059.

Газета
выходит
у вторник,
четвер
и субботу.

316050, МСП,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ
пропаганди — 2-45-36; відповідальний
секретар, відділ учнівської молоді —
2-46-87; відділ комсомольського життя,
відділ військово-патристичного вихо-
вання та спорту — 2-45-33; фотолабо-
раторія — 2-56-65; нічна редакція —
3-03-53.

Обсяг 0,5 друк. ар.

Індекс 61197.

Зам. № 177. Тираж 56 500.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
м. Кировоград, вул. Гніпів, 2.